

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Bujorean Nicolai Xxxx, născut la
xxxx, originar și domiciliat în
s. xxxx, r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 19.10.2020 – 06.08.2021;
2. **instanța de apel:** 24.08.2021 – 27.10.2021;
3. **instanța de recurs:** 03.01.2022 – 16.03.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 06.08.2021, Bujorean Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an și 11 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 și art. 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal,

Bujorean Nicolai a fost obligat ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Bujorean Nicolai, în perioada de timp 01.02.2020 - 03.03.2020, aflându-se în satul xxxx, raionul xxxx, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni a pătruns în gospodăria Ninei Ursu, situată în aceeași localitate, de unde pe ascuns, din locuință a sustras 3 pachete cu orez cu greutatea de 1 kg, cu prețul de 20 lei pentru 1 kg, în sumă totală de 60 lei, 2 pachete cu arcapaș de grâu cu greutatea de 1 kg, la prețul de 12 lei pentru 1kg, în sumă totală de 24 lei, 1 pachet cu griș cu greutatea de 1 kg, la prețul de 13 lei, 2 sticle cu coniac, cu prețul de 120 lei pentru o sticlă, în total suma de 240 lei, un set cu cremă pentru femei, la prețul de 200 lei, din automobilul aflat în garaj a sustras un casetofon pentru automobil de model „Mystery” cu prețul de 1000 lei, un val de plasă metalică mărunță, cu lungimea de 20 m, la prețul de 200 lei, iar din beci a sustras șase sticle cu volumul de 1,5 litri, cu apă dulce „Fanta”, cu prețul 18 lei pentru o sticlă, în sumă totală de 108 lei, prin care fapt, proprietarului i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile în sumă de 1845 lei.

Judecând prezenta cauză în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată a statuat, că vinovăția inculpatului Bujorean Nicolai în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, instanța reținând în acțiunile inculpatului întrunirea indicilor calificativi ai componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, după semnele calificative, *furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în locuință, încăpere și alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura Florești, Mihail Dadu, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Bujorean Nicolai să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare, conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 și art. 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăuga total pedeapsa neexecutată, aplicată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020 și a-i stabili pedeapsa definitivă de 2 ani și 60 zile închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea acestor cerințe procurorul a invocat, că instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului Bujorean Nicolai în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, numindu-i pedeapsa

conform sancțiunii articolului respectiv. La fel, stabilind pedeapsa definitivă, instanța corect a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, cumulând pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința din 15.07.2020.

Însă, ignorând cumulul de circumstanțe negative care-l caracterizează pe inculpat (caracteristica negativă, existența condamnărilor anterioare, neconștientizarea aplicării pedepselor non privative de libertate), instanța de judecată i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă și inechitabilă, care nu corespunde categoriei și gravității faptei comise, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cazului.

Prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu s-a realizat o oarecare echitate socială și s-ar putea afirma că nu s-a atins și scopul de „exemplaritate” al pedepsei penale, înțelegând prin aceasta că fermitatea, promptitudinea și intransigența cu care urma să fie pedepsit inculpatul Bujorean Nicolai, avea ca scop exercitarea unei influențe pozitive asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 octombrie 2021, a fost admis apelul procurorului, sentința în cauză casată parțial, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Bujorean Nicolai, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 11 (unsprezece) luni.

În temeiul art. 84 alin. (4) și art. 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie s-a adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Floresti din 15.07.2020, și i s-a stabilit lui Bujorean Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Bujorean Nicolai, sentința fiind criticată doar în latura blândeții pedepsei penale, iar în instanța de apel a mai invocat și faptul, că instanța incorect a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, urmând a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și stabilită o pedeapsă cu închisoarea cu executare reală.

Cu referire la dezacordul apelantului privind blândețea pedepsei aplicate inculpatului Bujorean Nicolai, instanța de apel a considerat, că criticile aduse în argumentarea apelului și-au găsit confirmare din următoarele considerente.

Analizând argumentele instanței aduse în susținerea pedepsei aplicate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, inculpatului Bujorean Nicolai, instanța de apel a remarcat, că instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Bujorean Nicolai a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat, că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod convenit împrejurările cazului ce se referă la fapta infracțională, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere și urmările prejudiciabile ale acțiunilor lui. Ca rezultat, instanța a încălcat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale incorporate de către legislator la art. 61 Cod penal.

Analizând condițiile speței prin prisma prevederilor precitate, instanța de apel a considerat, că în privința lui Bujorean Nicolai urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. În acest sens s-a ținut cont că acțiunile infracționale ale lui Bujorean Nicolai se cataloghează ca comiterea cu intenție a unei infracțiuni mai puțin grave. Este de menționat, că fapta infracțională în a cărei comitere a fost găsit vinovat Bujorean Nicolai, în calitate de sancțiune principală prevede pedepse alternative cu amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și cu închisoare. La caz s-a ajuns la concluzia aplicării unei pedepse cu închisoare, cu executare reală din motiv, că personalitatea inculpatului denotă despre tendința de încălcare a legii, iar pedepse mai lejere nu ar atinge scopul prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Potrivit actelor cauzei, inculpatul nu este la prima abatere de la legislația penală, or, prin sentința Judecătorei Florești din 11.05.2007 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității; la 05.10.2018 procesul penal nr. xxxx în privința lui Bujorean Nicolai, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, a fost clasat în temeiul art. 109 Cod penal; la 05.10.2018 procesul penal nr. xxxx în privința lui Bujorean Nicolai, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, a fost clasat în temeiul art. 109 Cod penal; la 05.10.2018 procesul penal nr. xxxx în privința lui Bujorean Nicolai, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, a fost clasat în temeiul art. 109 Cod penal; prin sentința Judecătorei Soroaca, sediul Florești din 03.05.2019 în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost condamnat la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; prin sentința Judecătorei Soroaca, sediul Florești

din 15.07.2020 în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, a fost condamnat la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, ultima pedeapsă nefiind executată.

Aceste împrejurări permit de a concluziona despre personalitatea lui Bujorean Nicolai, precum că acesta este o persoană predispusă de a leza valorile sociale ocrotite de legea penală, iar pedepsele anterioare nonprivative stabilite nu și-au atins scopul de corijare a inculpatului. Respectiv, pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, instanța de apel a considerat că, este oportună izolarea acestuia de societate, urmând a-i fi aplicată pedeapsa principală sub formă de închisoare, cu cumularea parțială a părții nexecutate din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020 în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, categoria acestei pedepse la caz fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului, care nu și-a făcut concluzii corespunzătoare din anterioarele condamnări, a continuat activitatea sa criminală, lezând deja valorile sociale din altă categorie de infracțiuni.

La stabilirea pedepsei cu închisoarea în quantumul dat, instanța de apel a luat în considerație, că Bujorean Nicolai s-a căit sincer în cele săvârșite, a recunoscut vina și la solicitarea sa examinarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce determină micșorarea limitei maxime a pedepsei sub formă de închisoare, precum și de gravitatea faptei comise, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de apel, de asemenea a considerat că, instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, urmând să aplice de fapt prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, or, la caz se impune cumularea pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020 în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar fapta pentru care a fost recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond a fost comisă în perioada de timp 01.02.2020 - 03.03.2020, adică până la pronunțarea sentinței.

În acelaș context, instanța de apel a indicat că potrivit informației biroului de probațiune Florești, Bujorean Nicolae la data de 20.04.2021 nu executase pedeapsa de 240 ore muncă neremunerată stabilită prin sentința Judecătoreiei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020.

Reținând cele menționate supra, instanța de apel a considerat, că va fi justificată aplicarea față de Bujorean Nicolai a pedepsei penale sub formă de închisoare în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe un termen de 1 an și 11 luni, iar în baza art. 84 alin. (4) și art. 87 Cod penal, prin cumul parțial a pedepsei stabilite prin sentința

Judecătoria Soroca, sediul Floresti din 15.07.2020 în baza art. 179 alin. (2) și art. 152 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind respectiva pedeapsă ca fiind unica ce ar putea să atingă scopurile expuse de legislator în art. 61 Cod penal.

Cât privește dispozițiile sentinței privitor la soluționarea soartei corpurilor delict, instanța de apel a considerat oportun de a le menține fără modificări, în această latură sentința nefiind contestată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, care, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, din motiv că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, și în acest context incorect a fost individualizată pedeapsa penală conform prevederilor art. 75 Cod penal, pe când prima instanță corect a aplicat prevederile art. 85 și a art. 90 Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția instanței de apel referitoare la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului Bujorean Nicolai a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept menționate, care prevede, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 227-229, vol. I) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei și modului de executare a acesteia, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare: gravitatea infracțiunii săvârșite – mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că pedeapsa stabilită este prea aspră pentru infracțiunea săvârșită și că inculpatul a recunoscut vina, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată, a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului – a fost atras la răspundere penală de mai multe ori pentru fapte similare, astfel, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșită (mai puțin gravă) comisă cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția,

acesta anterior fiind condamnat, și astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, inculpatul a mai fost condamnat inclusiv pentru săvârșirea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilite pedepse sub formă de închisoare, fapt ce arată că inculpatul nu a conștientizat și nu s-a corectat, astfel, se conchide că, pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar statuează că stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a concluzionat că prima instanță în mod eronat a aplicat față de inculpat prevederile art. 85 Cod penal, or, la caz se impune cumularea pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 15.07.2020, în baza art. 179 alin. (2) și art. 151 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta pentru care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat de către instanța menționată, a fost comisă până la pronunțarea sentinței în prezenta cauză penală (perioada 01.02.2020-03.03.2020).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO,

care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Bujorean Nicolai Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **12 mai 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana